

fælde, hvor forhøjede pensionsbidrag m. v. skyldes lønstigning og lignende.

Efter forslaget er den fulde fradragsret for indbetalinger til de i §§ 2-7 omhandlede pensionsordninger med løbende udbetalinger samt til rateforsikring i pensionsøjemed og indeksordning som omhandlet i henholdsvis §§ 8-9 og 15 bibeholdt, men således at der i modsætning til de nugældende regler i alle tilfælde vil være fuld fradragsret i betalingsåret (forfaldsåret), også for kapitalindskud og indbetalinger over et kortere åremål end 15 år.

ad stk. 1.

Bestemmelsen i 1. pkt. må sammenholdes med § 54, hvorefter fradragsretten, der tilkommer ejeren af forsikringen m. v., kun gælder for personer, der er fuldt skattepligtige her i landet. Hvis forsikringen m. v. ejes af en hustru, der er sambeskattet med manden, vil det følge af de almindelige principper for opgørelsen af sambeskattede personers skattepligtige indkomst, at fradragsretten tilkommer manden. En undtagelse fra denne hovedregel er dog gjort ved kildeskattelovens § 26, stk. 1, 2. pkt., hvorefter præmier og bidrag til hustruens pensionsordninger med løbende udbetalinger, rateforsikringer i pensionsøjemed og indeksordninger fradrages ved den særskilte hustruansættelse efter kildeskattelovens § 4, stk. 2, når også hendes arbejdsgiver yder eller har ydet bidrag til ordningen.

Bestemmelsen i 1. pkt. må endvidere sammenholdes med § 19, hvorefter der til en arbejdstagers skattepligtige indkomst ikke skal medregnes beløb, som arbejdsgiveren indbetaler til en af kap. 1 omfattet ordning for arbejdstageren, herunder såvel de i §§ 2-9 og 15 som de i §§ 10-14 omhandlede ordninger.

Den i 2. pkt. foreslåede bestemmelse hænger sammen med, at det efter loven om arbejdsmarkedets tillægspension er muligt at fortsætte indbetalinger til ATP, selv om den pågældende ikke længere er arbejdstager, men f. eks. er overgået til selvstændigt erhverv.

Reglen i 3. pkt. om, at der højst kan indrømmes fradrag for indbetalinger til 6 indekskontrakter, er i overensstemmelse med gældende praksis for kontrakter på opsparingsbasis. Da det ved forslagets § 15 er tilsigtet at behandle kontrakter på opsparingsbasis og kontrakter på forsikringsbasis efter de samme skatteregler (i modsætning til de gældende regler, hvorefter kontrakter på forsikringsbasis behandles som renteforsikringer) er det fundet rimeligt, at begrænsningen til 6 kontrakter også skal gælde kontrakter på forsikringsbasis. Reglen om, at fradragsretten for indbetalinger til opsparings-

kontrakter er betinget af, at kontrakterne ikke ophæves inden 2 år, svarer til renteforsikringslovens § 1, stk. 1 b, således som den er ændret ved lov nr. 81 af 18. marts 1967. Bestemmelsen blev gennemført for at forhindre skattemæssige misbrug af indeksopsparingen ved oprettelse og ophævelse af kontrakter, hvorved fradragsret opnåedes, uden at der blev foretaget nogen egentlig opsparing, og alene med den virkning, at der ved ophævelsen skulle betales en afgift på 25 pct. af den beregnede årsydelse. Uanset at forslagets regler om afgift ved ophævelse i utide (§ 29) må anses for bedre egnede til at forhindre skattemæssige misbrug end de regler, der gjaldt før loven af 18. marts 1967, har man fundet det rigtigst at opretholde det værn mod misbrug, som 1967-loven indførte. Regelen gælder kun kontrakter på opsparingsbasis, idet der ved forsikringskontrakter ikke kan forekomme misbrug, fordi de her omhandlede forsikringer ikke vil have nogen tilbagekøbsværdi de første år efter oprettelsen.

ad stk. 2.

Reglerne i renteforsikringslovens § 1, stk. 1 c, om 15 års afskrivning på kapitalindskud m. v. har i praksis givet anledning til vanskeligheder for ligningsmyndighederne af kontrolmæssig art, ligesom afskrivningsreglerne — og de undtagelser herfra, der gælder for bl. a. forhøjede pensionsbidrag, som skyldes lønstigning og lignende — har affødt forskellige tvivlsspørgsmål. Motiveringen for afskrivningsreglerne har været, at man herigennem har villet modvirke misbrug. Fuld fradragsret for éngangsindskud kunne gøre det fristende for skatteydere i de højere indkomslag at sikre sig en skattebesparelse ved éngangsindskud, navnlig i rateforsikringer, og tilbagekøb af forsikringerne kort tid efter tegningen mod indeholdelse af den i forhold til den sparede indkomstskat moderate afgift på 25 pct. Efter forslagets ændrede afgifts- og beskatningsregler ved éngangsudbetalinger og lignende vil faren for misbrug i det væsentlige være imødegået. Derfor har man ikke fundet det nødvendigt at opretholde de gældende regler om obligatorisk afskrivning af éngangsindskud.

Fra den enkelte skatteydere synspunkt vil en ret til fuldt ud at fradrage en indbetaling i indkomsten for betalingsåret i de fleste tilfælde være at foretrække for en ret til afskrivning over et åremål. I nogle tilfælde vil imidlertid fordeling af fradragsretten over flere år være gunstigst, f. eks. hvor der ved kapitalindskud tegnes en straks begyndende livrente. Man foreslår derfor, at der skal være adgang til at vælge fradragsretten for kapitalindskud til en af §§ 2-7 eller 8-9 omfattet ordning fordelt lige-